

Августинъ казува: “Господъ каза: Това е тѣло-то ми, за да покаже че бѣше знакъ на тѣло-то му,” 1) и че хлѣбъ-тѣ и вино-то сѫ образъ на тѣло-то и кръвь-тѣ Христовж. 2) “Іоанъ Дамаскинъ, който живѣ въ осмый-тѣ вѣкъ, бѣше първый който тѣлкуваше че хлѣбъ-тѣ и вино-то въ причащеніе-то ся прѣтварятъ въ тѣло-то и кръвь-тѣ Христовж. Но такъво тѣлкованіе е противно на ученіе-то на Св. Писаніе, че Іисусъ Христосъ направи *на кръстъ-тѣ* умилостивеніе за грѣхове-тѣ ни, — че бѣше принесенъ само *единъ путь* за всичко врѣме, — че прѣимамы прощеніе чрѣзъ впраж въ Христа, и че причащеніе-то е *споменъ* на смърть-тѣ Христовж и проч.

ТѢЛКУВАНІЕ НА ІОАН. 6; 54, 55.

“Който яде моѧ-тѣ плътъ и ше моѧ-тѣ кръвь има животъ вѣчный, и азъ ще го вѣскрѣх въ послѣдній-тѣ день. Защото моя-та плътъ е истинно ястіе и моя-та кръвь е истинно питіе.”

Христосъ имаше обычай да употребява всякой случай да уни народъ-тѣ. Когато дойде на кладенецъ-тѣ Самарянка-та, той ѝ научи за

1) “Non enim Dominus dubitavit dicere: hoc est corpus meum, cum *Signum* daret corporis sui.” Neander vol. II. Page. 673. Giesler vol. I. Page. 295 Note.

2) “Figuram corporis et sanguinis sui.” Giesler vol. I. Page. 297 Note.